

Unitat d'acció republicana per guanyar alcaldies

written by Redacció Unilateral | 11 d'abril de 2019

Encara no ha començat la campanya electoral a les eleccions municipals que ja es parlen dels pactes postelectorals. A Barcelona, amb l'aparició en escena, amb molta força, de Jordi Graupera, amb el partit Barcelona és Capital, és on ja se'n parla obertament. En aquest sentit, Ernest Maragall demana als partits independentistes un acord entre ells per si sumen prou fer alcalde al més votat.

Aquesta proposta enllaça amb la proposta plantejada per Jordi Graupera en el debat de candidats organitzat per l'ANC segons la qual si la suma de partits independentistes permet formar govern municipal a Barcelona, l'aportació de Barcelona és Capital seria entrar-hi, i com diu la llei electoral si algun cap de llista d'aquests grups obté la majoria absoluta, també fer-lo alcalde.

Tanmateix, entre fer "Barcelona l'altaveu de la dignitat i la república" com diu Maragall, i permetre el compromís de la població com explica Graupera hi ha un abisme. Un abisme entre el que es proclama i el que hom farà. No obstant això, es comparteix la necessitat de buscar sortides a les contradiccions que ha viscut la ciutat, sobretot, com a d'altres llocs de Catalunya, quan la societat s'ha posicionat, en general, per una vinculació política diferent després del referèndum d'autodeterminació de l'1 d'octubre.

Barcelona té un cens aproximat d'1.200.000 votants, dels quals van votar per l'autodeterminació 390.000 persones, també aproximadament. Aquesta situació fa que amb una participació ordinària de 700.000 persones tot plegat quedi molt obert a l'hora de dir qui serà el nou alcalde de la ciutat. Com va passar en les darreres eleccions municipals del 2015, al final

va ésser alcalde, d'acord amb el que estableix la llei, la cap de la llista més votada, la qual va tenir tanmateix només uns 170.000 vots que representaven un ajustat 25% dels qui varen anar a votar.

La visió de Primàries Barcelona era fer possible una llista prou diversa i transversal com per assegurar l'alcaldia de la ciutat en mans de les forces lleials a la república catalana independent. El sistema de partits i la manca de cultura democràtica ho van impedir, i ni de lluny es possible preveure qui serà l'alcalde de la capital de Catalunya.

La visió d'ERC a Barcelona intenta rectificar aquesta mala arrencada, i ja presumeix dificultats per tenir un alcalde independentista, raó per la qual avança, en el document fet públic, la necessitat d'establir complicitats amb grups que respecten el dret d'autodeterminació o exigeixen la llibertat dels presos polítics. Un posicionament que no afavoreix un efecte multiplicador al donar per perduda una posició que era totalment a l'abast: un alcalde independentista. Només Jordi Graupera, de moment, s'ha mostrat clarament disposat a defensar el valor dels 390.000 barcelonins que es van mobilitzar racionalment per assolir la normalització nacional de Catalunya.